

niske Naturer frygtede han for at faa en Modstander og Medbejler i Enhver, der ikke straks og godvillig gik under hans Aag. Jo længere han betragtede Per, des mere overbevist blev han om, at han vilde kunne blive ham farlig og derfor helst itide maatte skaffes afvejen.

Imidlertid var Spørgsmaalet om Pressens Bistand bleven bragt paa Bane. Vekselerer Herløv sagde i faderlig Tone til Per, at han endelig straks maatte aflægge Besøg paa de forskellige Redaktionskontorer, helst baade her i København og i Provinsen. Han nævnede Navnene paa en Række af de større Aviser og tilføjede, at det naturligt vilde være allerbedst, om han fik Bemyndigelse til med det samme at tilsikre Bladene en Sum for Avertissementer, — „det er flere Steder meget velset“, sluttede han tørt vittigt.

Per lod, som om han ingenting havde hørt, og vendte Hovedet til den anden Side.

Men nu tog Max Bernhardt Ordet. I Tilslutning til sin Kompagnons Bemærkninger optog han Spørgsmaalet Oberst Bjerregrav til Forhandling. Henvendt til Per sagde han i sin uforanderligt spøgefulde Tone:

„Det er jo særdeles uheldigt, at Obersten og De, efter hvad vi hører, engang har været i Totterne paa hinanden ... ja rimeligvis ikke bogstaveligt, da Oberster jo plejer at være skaldede.“

Der blev beredvilligt smilet rundt om Bordet, og den unge Hr. Sivertsen opslog en æselsagtig Skryden.

„Jeg finder det, som sagt, uheldigt,“ fortsatte Max Bernhardt, „fordi Oberst Bjerregrav ubetinget er den af vore mere kendte Sagkyndige, der vil kunne tjene Sagen bedst ... ikke at tale om, at han vilde være besværlig, maaske farlig at have til Modstander. Nu har vi jo imidlertid — som De veed — faaet Oberstens Løfte om Tilslutning paa den Betingelse, at de indledende Skridt til et Samarbejde bliver gjort fra Deres Side, — hvad vel, naar hans Alder og sociale Stilling tages i Betragtning, ikke kan siges at være nogen urimelig For-
dring.“

Alles Øjne var under denne Tale bleven rettet forventningsfuldt mod Per, hvis Holdning efterhaanden havde vakt nogen skjult Raadvildhed mellem de forsamlede Herrer. Han lod dem ikke vente paa Svaret.

„Jeg vil absolut protestere mod enhver Slags Formynder-